

virkelig giver et Begreb om Sagen og det sidste ikke. Jeg skal her anføre Resultatet af mine Undersøgelser, som have været nøje og nøjagtige. Jeg tror ikke, at der skal kunne paavises større Fejl deri. Jeg vil forudstille den Bemærkning, at denne Gennemgang af Finansloven selvfølgelig er foretaget efter et Følelsesstandpunkt. Vi ere jo saa uheldigt stillede for Tiden, at vi have flere lige løbende Finanslove. Men naar vi her nede i Folketinget skulle tale om et Overskud, der skal anvendes, erkender jeg, at vi ere nødsagede til at stille os paa Folketingets Standpunkt, og det er altsaa de af Folketinget bevilgede Udgifter, som jeg har taget med og ikke andre. Det budgetterede Overskud var, da Finanslovsforslaget for 1892—93 efter 3dje Behandling gik fra Folketinget, noget over en halv Million Kroner, det var 560,565 Kr. I Løbet af Finansaaaret tilkom der en forøget Indtægt af 1,827,000 Kr., hvilket gjorde, at det oprindelige Overskud plus den forøgede Indtægt indbragte et Overskud af 2,388,000 Kr. Herfra gik for det første det Beløb, som er nødvendigt for at kunne, om jeg saa maa sige, holde Statsdriften å jour med Tidens Udvikling. Det er det, som sker ved vor Lovgivningsvirksomhed. Disse Love, som vi vedtage her i Samlingen, ere i Reglen Udgiftslove, og det er altsaa Driftsudgifterne. Disse Love kostede os i Finansaaaret 1892—93 noget over 900,000 Kr. Jeg skal bemærke, at de have i Aaret 1893—94, som ikke var noget særligt vigtigt Lovgivningsaar, kostet $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at Lovgivningsvirksomheden har kostet saadan noget som 1 Million Kroner. Af uforudsete Udgifter — det er de Udgifter, som findes paa Tillægsbevillingsloven — er der to Arter. Der er en, som kaldes ubestemte Udgifter, men som er fuldstændig bestemt, idet den vender tilbage hvert Aar, kun under forskellige Former, og der er forskellige Udgifter, som fremkomme ved større Kalamiteter, saasom ved Ildbrande eller større Søstader, Isthader, eller ved Epidemier, en Koleraepidemi, eller Kvægepest; de komme til at koste os Udgifter. Disse ere for dette Aar løbne op til tilsammen 1,755,000 Kr., saaledes at den forøgede Merudgift var 2,656,000 Kr. Herved fremkom en Underbalance paa 268,000 Kr. som maa drages fra det Overskud, hvormed altsaa denne Finanslov var sendt fra Folketinget, nemlig $\frac{1}{2}$ Million. Men naar vi nu her skulle til at fordele Penge, og altsaa ikke kunne fordele Løfter, men skulle fordele virkelig rede Penge, kunne vi ikke regne med et fingeret Overskud, thi der er det jo nød-

vendigt, at vi medtage de Udgifter, som faktisk ere afholdte, og som faktisk vilde være blevne afholdte, hvis Finansloven her i dette Ting i Stedet for at have været underkastet en politisk Forhandling paa alle Punkter havde været underkastet en saglig Forhandling paa alle Punkter. Thi det kan jo ikke nægtes, at en Del af de Besparelser, som fremkom her ved Finanslovens Behandling i Folketinget, ikke ere saglig begrundede, men politisk begrundede. Et Maal for denne Udgift, som herved medførtes, har man, naar man tager Forfællen mellem den Finanslov, som altsaa er udgaaet fra Folketinget, og den Finanslov, som Regeringen fremlægger her i Folketinget om Efteraaret, i Oktober Maaned. Denne Forskel andrager omtrent $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Gennemgaar man nu de Udgifter, som der findes, saa kan det være ganske rigtig, at hvis man kom til en virkelig saglig Behandling af disse Sager, saa var der nogle af disse Udgifter, som maaste kunde spares, idet nemlig Regeringens Syn paa, hvad der er nødvendigt, og vort Syn paa, hvad der er nødvendigt, er forskellige. Man vil maaste gennem en Forhandling naa hinanden paa Midtvejen. Efter de Udgifters Art, som her er Tale om, antager jeg, at dette Ting ikke vil kunne undgaa, at det bliver omtrent et Beløb af halvanden Million Kroner. Det vil altsaa sige: i det hele taget har Finansloven for 1892—93, som gik bort fra dette Ting med et Overskud paa over $\frac{1}{2}$ Mill., faktisk medført en Underbalance af $1\frac{3}{4}$ Mill. Hvis man derfor nu vil lave et saadant Overslag over Statens Indtægter og Udgifter som det, der omtales i Grundlovens § 48, maatte der altsaa paa den Finanslov, vi vedtog her ved 3je Behandling, opættes nogle Poster, som for Øjeblikket mangle, nemlig en Post til Driftsfornælse og en til uforudsete Udgifter, og i saa Tilfælde tror jeg, at man, naar man undersøger de tidligere Finanslovsforslag — og det har jeg gjort grundigt for et enkelt Bedkommende og fløgtigt for nogle andres Bedkommende — til den Balance, hvormed Finansloven forlod dette Ting ved 3dje Behandling, maa lægge et Beløb, der har varieret mellem $3\frac{3}{4}$ og $5\frac{1}{4}$ Mill., altsaa med et rundt Tal en 4—5 Mill. Hvis man gør det, og selv om man da holder sig til det laveste Tal, 4 Mill., eller endogsaa noget mindre, vil det vise sig, at det Overskud, hvormed Finansloven blev vedtagen her i Folketinget, lige akkurat er tilstrækkeligt til ved et normalt Lovgivningsarbejde at fremkalde en Balance til Slutning. Det, som altsaa skal anvendes til den Foranstaltning, hvorom der er Tale i det